

TEŠKOĆA POSTOJANJA

Katarina Grbavac

Kako je teško hodati
umoran od sebe samog,
kako je teško napraviti još jedan korak
naprijed,
kako je teško povjerovati svom srcu i ići
njegovim putem,
kako je teško bježati od sebe i Istine što se
krije u nama...

Kako je teško primijetiti da sunce samo
radi mene izlazi,
kako je teško primijetiti da ove zvijezde
samo radi mene sjaje,
kako je teško vjerovati u čudo da je svaki
dan samo za mene stvoren,
kako je teško dijeliti ovaj zrak sa drugima...

Kako je teško nadati se da će biti bolje
kada sve oko mene propada,
kako je teško nositi teret prošlosti na
svojim leđima,
kako je teško oprostiti sebi nakon svađa i
izgovorenih riječi,
kako je teško povjerovati da sam stvoren
za radost!

Kako je teško sve to!

Teško je se smijati nakon toliko povreda,
teško je pronaći sebe u ovakvom svijetu,
teško je biti ono što ti zaista jesi - radosno
dijete!

Teško je se ustajati svakoga jutra
bez nade u sebi,
teško je kada nema nikog da
ti pruži ruku,
teško je kada se osjećaš usamljeno
i napušteno!

Teško je kada nisi dobio ono što si želio,
teško je kada ti se nije ostvario san,
teško je ponovo početi ispočetka!

Da, zaista je teško biti čovjek!

Ali s ljubavlju u srcu čovjek počinje
svaki dan ispočetka,
svaki dan uzima kao novu priliku,
kao blagoslov!

Ništa se ne može mjeriti s Božjom ljubavi,
ni ovo sunce, ni ove zvijezde, ni ovo
nebo, ni čitav svemir,
ništa nije mjerljivo s Božjom ljubavi!

Nema tog pojma kojim bi mogao
opisati Boga
jer Bog se ne nalazi izvan nas,
nego u nama!

Teško je biti čovjek dok nam
je um ograničen,
dok još uvijek tražimo sreću oko nas,
tek kad pogledamo u sebe, u našu dušu,
u ono što mi doista jesmo,
tek tada ćemo znati da je
svako novo jutro
Božje čudo,
svaki dan novi dar od Boga i blagoslov,
tek tada postat ćemo radosnim djetetom!